

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 30. Sacri milites Saxones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](#)

Sæcul. XII. fectionis in Palæstinam infortunatus exi-
A. C. 1148. tus. Exinde Res Latinorum, in Oriente
degentium, in deteriora ruere cœpe-
runt; cum enim jam experti essent In-
fideles, summos conatus illorum Prin-
cipum, qui inter Christianos potentissimi
habebantur, in cassum cecidisse, de-
victos vilipendere & ridere cœperunt,
quorum antea vel solis nominibus auditis
expavescebant.

§. XXX.

Sacri Milites Saxones.

Haud multo magis favente fortuna Sa-
crum bellum contra Paganos in Se-
ptentrione positos gestum est. Nam il-
lud quoque auctore Papa & quibusdam
viris Religiosis prædicantibus suscep-
tum, eo consilio, ut illi populi superbas cer-
vices sub jugum Christi flectere com-
pellerentur, vel omnino extirparentur.
Expeditionis Sacræ duces se præbuerunt
Fride-

Chronogr.
Sat.
an. 1148.

Saxo
Gramm.
lib. 13.
p. 229.

tam flagitiose proditus ac vexatus fuisse a Græcis
legitur ac Conradus Imperator. Cujus rei ra-
tio haud dubie est, quod Græcorum Impera-
tore magis ab Imperatoribus Romanorum quam
a Regibus Franciæ sibi timerent, memores, nulli
Principum Occidentis id juris esse in omnes
provincias, quæ olim Romani Imperii partes
extitissent; si illud Germani Imperatores re-
petere voluissent.

Fridericus Archiepiscopus Magdebur- Sæcul. XII.
gensis, Episcopi Halberstadiensis, Mona. A.C. 1148.
steriensis, Merseburgensis, Brandebur-
gensis, ex Moravia Olomucensis, & *Helm. Cron.*
Abbas Corbejensis. Præterea in alia Ger- *Slav. lib. I.*
maniæ parte arma ceperunt Albero c. 63.

Archiepiscopus Bremensis, Dietmarus
Episcopus Verdensis, Henricus Dux Sa-
xoniæ, & complures alii Optimates, cum
quadraginta virorum millibus. Rex quo-
que Daniæ cum Regni sui Episcopis mi-
lites terra marique contraxit, totusque
exercitus centum virorum millibus con-
stare ferebatur. Tot agmina in Sclavos
moverunt, ut cædes & latrocinia ulci-
scentur, quibus illi Christianorum ter-
ras, præsertim Danorum, vastaverant.
Ergo Infideles in diversis locis oppugnan-
tur, omnia terrore implentur, corrum-
puntur segetes, multæ urbes incendio
destruuntur, & præter alias etiam urbs
Malebon, cum Idolorum templo, haud
procul ab urbe posito. Ubi vero per-
nicies tribus mensibus tenuit, qui Prin-
cipibus Germanis, illi Regioni propin-
quis, a consiliis erant, monuerunt Do-
minos suos, si hanc provinciam perde-
rent, tributa & vectigalia quoque amis-
suros esse, quæ ex ea accipere adfue-
vissent. Ita primum remissius bellum
moverunt, & tandem pacem inierunt,
iis conditionibus, ut Sclavi Religioni
sup. Christiane

c. 66.

Sæcul. XII.

A. C. 1148.

Christianæ nomen darent, & captivos ex Danorum gente dimitterent. Tum multi quidem Sclavorum baptizati sunt, sed non conversi, & ex captivis scens, ceteraque mancipia, ad laborem inepta reddiderunt, illis, quæ valido erant corpore, retentis. Itaque magna ista contra paganos molitio omni ferme fructu caruit; quippe primis diebus Sclavi, pejora prioribus ausi, nec promissum de Baptismo, nec pacem cum Danis servantes, eorum terras furiose infestarunt.

§. XXXI.

Concilium Remense.

to. 10. Conc. Eugeuius Papa Concilium Remense sta-

p. 1107.

tuto tempore celebravit, eique vi-

gesima secunda Martii, Feria II. post Do-

minicam IV. Quadragesimæ initium de-

Rob. de M.

ad Sigeb.

dit. Adfuere Episcopi ex Francia &

Germania, atque etiam Theobaldus,

Archiepiscopus Cantuariensis, etsi id ei

Rex Stephanus diserte prohibuisset;

quare gratiam apud Papam iniit. Ad-

venere quoque non nulli ex Hispania

Episcopi, quos inter duo Archiepiscopi

Toletanus & Tarragonensis eminebant.

In hoc Concilio in conspectum Epi-

scoporum adductus est Vir genere nobilis,

qui *Eon de Stella* vocabantur, literarum

propemodum ruditis. Is se filium Dei esse

dicebat, ac etiam vivorum mortuorum

que

Ott. Fris.

c. 44. 45.